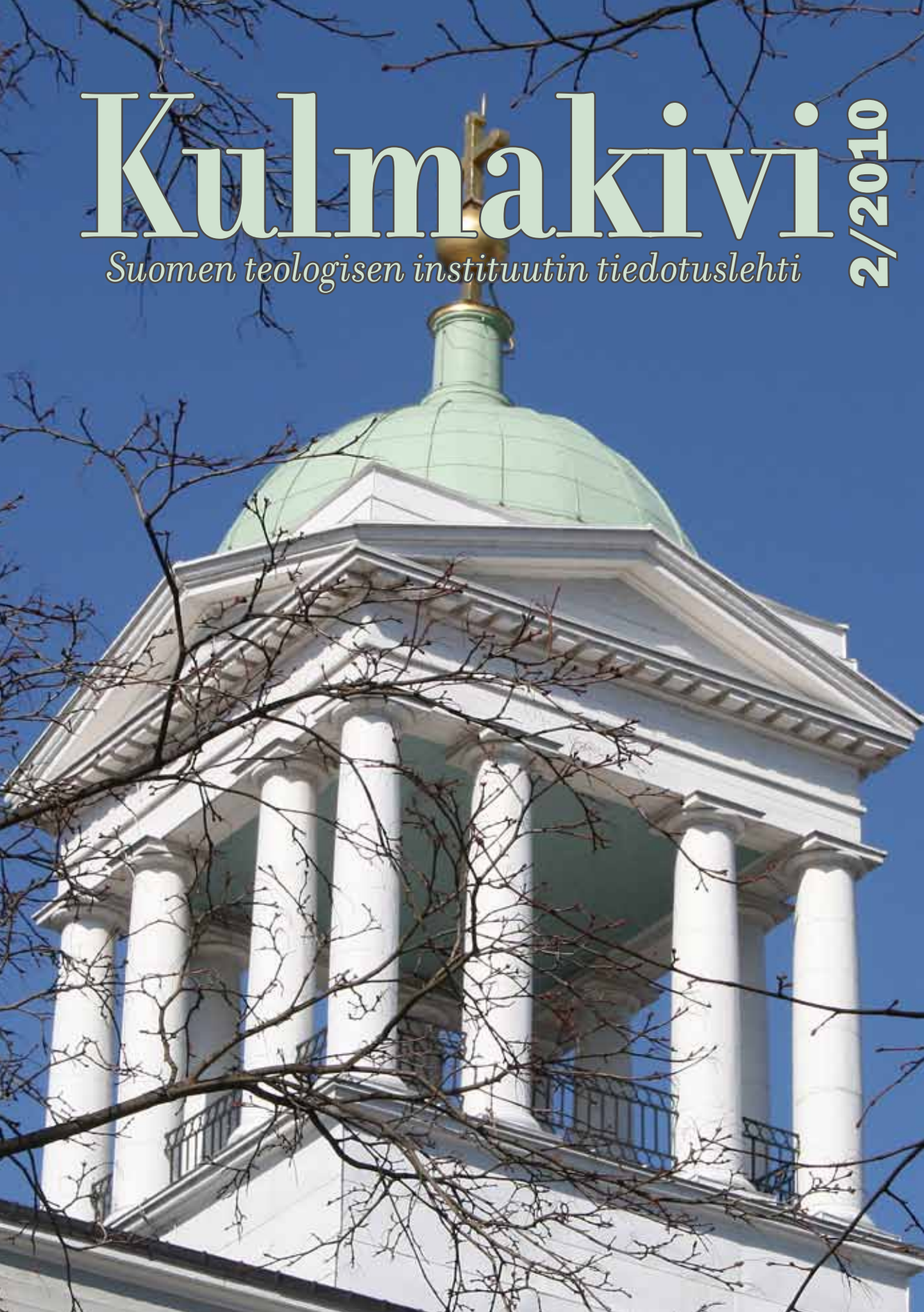

Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

2/2010

PÄÄKIRJOITUS

Ylös, ulos ja lenkille

Pääsiäinen on juhlista suurin. Pääsiäinen alkaa kärsimyksellä ja huipentuu siihen, että Jeesus kuoli. Pitkäperjantai, jota englanniksi kutsutaan hyväksi perjantaiksi (Good Friday) oli todistajien mukaan kaikkea muuta kuin hyvä perjantai. Mutta Jeesuksen voitto ja pelastuksemme ydin alkoi sillä, että Jeesus kuoli ja kaikki hiljeni.

Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, eikä olisikaan ollut mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet pitää. Sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjaltaisi. Ap.t. 13:24,25.

Ensimmäisen pääsiäisen tapahtumissa on paljon sellaista, johon ei aina kiinnitetä huomiota. Apostoli Johannes kertoo, kuinka paljon ensimmäisen pääsiäisen aikana juostiin. Magdalan Maria juoksi haudalta kertomaan Simon Pietarille ja Johannekselle että "ovat vieneet Herran pois haudasta, emmekä me tiedä, minne hänet on pantu." (Joh. 20:2).

Viesti jatkui. Pietari ja Johannes syöksivät ylös, ulos "ja lenkille!" Ja he juoksivat molemmat yhdessä; mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä, nopeammin

kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle." (Joh. 20:4). Tekstistä selviää, ettei kyse ollut vain kevyestä hölkästä, vaan juostiin kovaa. Pietari ei vain pysynyt Johanneksen vauhdissa. Olihan Pietari vanhempi, ja nuorukainen Johannes oli lyömätön. "Normaalitilanteessa" Johannes olisi varmasti odottanut Pietaria, mutta nyt oli todella kiire ja oli pakko tietää, mitä oli tapahtunut.

Nuo kertomukset ovat jääneet mieleeni. Ensimmäisen pääsiäisen tapahtumat saivat ihmiset liikkeelle. Järkyttyneet opetuslapset uskaltautuivat ulos. He puhuttelivat kansaa, he todistivat ja olivat helluntaina niin innoissaan, että kansa luuli heidän olevan juovuksissa. Pietari joutui sanomaan: "Eivät nämä miehet ole juovuksissa, niin kuin te luulette –" (Ap.t. 2:15).

Mikä sai heidät juoksemaan? Mikä sai apostolit innostumaan niin, että heidän luultiin olevan juovuksissa? Mielestäni syy on ilmiselvä: Herra itse, elävä Kristus, on varsinainen ja ainoa syy. Elävän Jeesuksen kohtaaminen sai ihmiset liikkeelle. Jo uutinen hänen kuolleen ruumiinsa katoamisesta herätti.

Kristityille on annettu maailman paras lääke. Meille on annettu toivon sanoma. Meille on annettu iankaikkinen elämä.

Jeesus ei sano, että "joka uskoo häneen, saa iankaikkisen elämän" vaan: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään." Joh. 5:24.

Me emme pysty innostamaan itseämme, emmekä onnistu "skarppaamaan", niin että olisimme vähän aktiivisempia kuin aikaisemmin. Oma yritys ei johda mihinkään eikä kestä pitkään.

"..kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka". Ap.t. 1:8

Nyt eletään pääsiäisen jälkeistä aikaa. Kirkkovuoden tekstit "ottavat kaiken irti" Jeesuksen voitosta ristillä. Jeesus kutsuu meitä seuraamaan. Pyhä Henki muistuttaa ja selittää meille, mitä Jeesus on puolestamme tehnyt. Hänen sanansa innoittaa ja synnyttää uutta. Tarkkailemalla itseään ja mittaamalla jatkuvasti omaa lämpöään ei synny mitään uutta.

Elävän, ylösnousseen Jeesuksen, kohtaaminen uudistaa. Katse Jeesukseen! Hän saa meidät ylös, ulos ja lenkille.

9.4.2010

Henrik Perret

Kuva: Hilpi Jenu

Teologinen koulutus taitekohdassa

Suomessa on keskusteltu ja kiistelty teologisesta koulutuksesta jo vuosikymmeniä. Suomen teologisen instituutin perustaminen kaksikymmentä vuotta sitten merkitsi yhtä merkkipaalua tässä keskustelussa. Kriitikoiden mukaan yliopisto tarjoaa kyllä kohtuullisen muodollisen koulutuksen kieliin, kirkkohistoriaan ja dogmihistoriaan, mutta se ei enää kykene antamaan eväitä hengelliseen työhön.

Kaikki muistanevat seitsenkymmenluvun iskulauseen: aloitti Hengessä, mutta lopetti Helsingissä. Vanhoista kiistoista on sittemmin siirrytty uuteen tilanteeseen. Nykyään teologisessa tiedekunnassa saa korkeintaan opetusta siitä, missä tradition kerrostumassa Pyhästä Hengestä tuli käsitteenä merkittävä seurakunnan itseymmärrykselle.

Meidän teologiset tiedekuntamme eivät ole poikkeuksia länsimaisten koulutuslaitosten joukossa, vaikka jonkinlaista aste-eroa näiden välillä vielä lienee. Yhdysvalloissa tehdään nykyään ero laitosten (department) ja seminaarien (seminary) välillä. Edelliset kuuluvat virallisiin yliopistoihin ja ovat luonteeltaan uskontoneutraaleja. Niiden lähestymistapa on uskontotieteellinen. Jälkimmäiset puolestaan ovat kirkkokuntien omia pappisseminaareja, ja niiden tehtävänä on kouluttaa saarnaajia.

Suomessa tällaista eroa ei voi tehdä, koska evankelis-luterilainen kirkko ei täällä salli pappisseminaareja. Norjassa tilanne on toinen. Siellä toimii kolme seminaaria, ja niiden teologisena vastapoolina on Oslon yliopiston uskontotieteellinen koulutus. Tanskassa tilanne on samankaltainen.

Kärjistävä liberalismi

Helsingin teologisessa tiedekunnassa asenteet vastaavat suurelta osin kansainvälistä keskustelua. Tämä voidaan todeta ilman pienintäkään ilkeämielisyyttä, sillä neutraali uskontotieteellinen lähestymistapa on monien laitosten ja opettajien oma valinta. Nämä edustavat uutta asennetta tietoisesti ja hyvillä mielin. Siten siitä puhuminenkaan ei ole mitenkään kiusallista.

Yleisvaikutelma syntyy myös monista oppikirjoista. Raamatuntutkimuksen alueella esimerkiksi Hakolan ja Pakkalan kirja *Kristinuskon ja juutalaisuuden juuret* tarjoaa pelkän uskontotieteellisen kuvan Raamatusta. Israelia ei kirjan mukaan ollut varsinaisesti edes olemassa, koska myöhäiset tekstit kuvaavat virheellisesti aikaa, jolloin alueella oli todellisuudessa vain kanaanilaisia, jotka palvoivat monia jumalia.

Uuden testamentin puolella taas Heikki Räisänen on juuri julkaissut pääteoksensa *The Rise of Christian Beliefs*. Räisänen kirja käsittelee Uuden testamentin sisältöä, mutta kirjoittaa alkukirkon käsitteellisestä hajaannuksesta. Tutkijan uskontotieteellinen tehtävä on nostaa esiin ristiriidat eri tekstien kirjoittajien väliltä. Kirkolla ei ole tällaiselle opetukselle oikeastaan mitään käyttöä.

Kuva: Timo Eskola

Reagointi vaihtelee

Miten muutoksiin sitten tulisi reagoida? Olisi helppo tuomita yliopisto ja vaatia sinne hengellisempää koulutusta. Kelloa ei voi kuitenkaan kääntää taaksepäin. Emme voi palata kultaiseen nuoruuteen, jossa teologinen tiedekunta kouluttaa pappeja vain evankelis-luterilaista kirkkoa varten.

Seuraava askel on vaatimus, että kirkon on annettava oma panoksensa papin koulutukseen. Tämä on mahdollinen tie. Kirkon olisi huolehdittava siitä, että tulevat työntekijät saavat luterilaisen hengellisen identiteetin. Vuoden opinnot luterilaisessa perinteessä, Tunnustuskirjoissa ja raamatullisessa eksegetiikassa olisivat saarnakurssin ohella hyvä lisä. Teologinen instituutti palvelee jo nyt tämän kaltaisella ohjelmalla.

Kolmantena on mahdollisuus, että kirkko sallii teologiset seminaarit. Emme kuitenkaan ole lähelläkään tätä vaihtoehtoa. Ruotsissakin on juuri ajettu herätysliikkeen seminaari kirkon ulkopuolelle. Kirkon liberalisoituminen on meillä siinä vaiheessa, että herätysliikkeiden edustama teologia pyritään pikemminkin perkaamaan pois kansankirkon rippeistä. Siksi uskontotieteelliseen kyynisyyteen on vastattava sinnikkäällä lisäkoulutuksella. Vain koulutettu teologi julistaa rohkeasti Kristusta ja opettaa taidolla Jumalan Sanaa.

Timo Eskola

Jumala johdattaa pienissäkin asioissa

Teologia työnä ja harrastuksena

Heinolasta kotoisin oleva ja nykyisin Riihimäellä asuva Matti Liljeqvist on toiminut sekä seurakuntapappina että tutkijana. Nykyisin jo eläkkeellä oleva teologian liseniaatti on ehtinyt toimia elämänsä aikana monenlaisissa tehtävissä: pappina eri seurakunnissa, toimittajana Raamatun tietokirjassa ja viimeksi hoitelemassa tietokoneohjelmia sekä jumalanpalvelusta että nuottienkirjoitusta varten. Matin erikoisalaa on ollut eksegetiikka, erityisesti Raamatun alkukielet heprea ja koineekreikka. Eläkkeelle jäämisen myötä teologia on siirtynyt työstä harrastukseksi.

”Eläkeharrastuksiini kuuluu sanakirjojen teko. Ensin tein Uuden testamentin kreikan sanakirjan, ja nyt työn alla on Vanhan testamentin heprean ja aramean sanakirja. Olen myös pitänyt STI:ssä pari vuotta heprean preppauskurssia. Pidän tärkeänä pappien kielitaitoa sekä kreikan että heprean osalta. Olen huomannut, kuinka monet virheelliset käsitykset Raamatun opeuksista ovat lähtöisin siitä, että ei tunneta alkukieliä. Seurakuntatyö on ensisijaisesti sananjulistusta. Siksi on tärkeää tuntea Raamattu hyvin myös alkukielillä”, Matti kertoo.

Teologista instituuttia Matti pitää tärkeänä opiskelijoiden hengellisen kasvun tukijana seurakuntatyöhön opiskeltaessa.

”Mielestäni STI paikkaa aukkoa teologisen tiedekunnan ja seurakuntatyön välissä. Ei pelkällä tieteellisellä asennoitumisella pärjää seurakuntatyössä, vaikka se onkin tärkeää. Tarvitaan hengellisesti rakentavaa annettavaa.”

Puutarhanhoitoa ja matkustelua

Riihimäelle Matti ja hänen vaimonsa päätyivät kierreltyään seurakuntatyössä eri puolilla Suomea. Matin jatko-opintojen myötä he asettuivat Riihimäelle omakotiin, jonka puutarha on hänelle tärkeä.

”Toivon tässä vaiheessa saavani sanakirjani valmiiksi kevään aikana, jotta sitten pääsen pitämään kesälomaa ja viettämään aikaa puutarhassa”, Matti haaveilee.

”Kesäisin, paitsi että oleskelemme mielellämme kotipihalla, matkustelemme myös sekä kotimaassa että ulkomailla, lähinnä Euroopassa.”

Jumalan koulutuksessa

Matti näkee Jumalan elämän perustana ja ylläpitäjänä, jonka johdatukseen on hyvä jättää pienetkin asiat.

”Jumala haluaa, että jokainen ihminen kasvaisi sellaiseksi aikuiseksi ihmiseksi, joksi hänet on luotu. Siksi on tärkeää

kuunnella Jumalan puhetta ja suostua hänen ohjaukseensa. Se ei aina ole helppoa eikä miellyttävää.”

”Jumalan toiminta näkyy enimmäkseen pienissä asioissa, jotka olen kokenut johdatukseksi. Olen usein lukenut jotakin kirjaa vain mielenkiinnosta asiaa kohtaan, mutta sitten huomannut, että jossakin kohtaamisessa toisten kanssa olen tarvinnut juuri lukemaani asiaa. Tai sanakirjatyöhön liittyen olen odottamattomissa tilanteissa törmännyt asioihin, jotka ovat vieneet työtäni eteenpäin.”

”Toisaalta olen myös ymmärtänyt monet sulkeutuneet ovet ja tilanteet Jumalan johdatukseksi, vaikka ne ovatkin siinä tilanteessa tuntuneet vaikeilta. Ei ole helppoa tuntea itsensä torjutuksi, mutta jälkeensä on saanut huomata, että suunnittelemani tie ei olisikaan ollut hyvä”, Matti toteaa.

Mariliina Metsävirta

Mihin Suomen teologista instituuttia tarvitaan?

STI:n tarve juuri nyt

Historiansa aikana STI on auttanut lukuisia nyt työelämässä olevia teologeja päätyämään raamatulliseen näkemykseen teologisista kysymyksistä. Jotta voisimme ymmärtää, miksi STI:n merkitys juuri nyt on ehkä aiempaakin suurempi, meidän on tunnettava kirkkomme tämänhetkinen tilanne. Terävän analyysin siitä antaa Kirkko & kaupunki -lehden päätoimittaja Seppo Simola pääkirjoituksessaan (22.3.):

”Jälleen yksinkertaistaen: kirkossa on kaksi selkeästi toisistaan poikkeavaa näkemystä. Toisella puolella pidetään tiukasti kiinni Raamatusta ilmaistusta ’väärentämättömästä Jumalan sanasta’ ja muuttumattomasta kirkon uskosta ja opista. Toisella puolella nähdään sekä Raamattu että kirkon oppi oman aikansa historiaan sidottujen ihmisten ilmauksena siitä, mitä he ovat ymmärtäneet Jumalasta ja ihmisen suhteesta häneen. Karkeasti sanoen arkkipiispan vaalissa käytiin kamppailu näiden kahden näkemyksen välillä. Jälkimmäinen voitti niukasti. Tulevassa Helsingin piispanvaalissa vastaavaa vastakkainasettelua ei nähdä. Kirkollisesti Helsinki on Suomessa kaikkein vähiten jyrkällä ’raamattuvyöhykkeellä’, eikä sen edustajilla olisi täällä mitään mahdollisuuksia tulla valituksi. Kaikki ehdokkaat edustavat edellä kuvatuista jälkimmäistä uskon tulkintatapaa kukin omalla vivahteellaan.”

Viimeinen rivi Simolan tekstissä on paljastava. Klassista kristillistä näkemystä – sitä, että olisi pidettävä tiukasti kiinni Raamatusta ilmaistusta väärentämättömästä Jumalan sanasta ja muuttumattomasta kirkon uskosta ja opista – ei edusta enää kukaan tulevassa Helsingin piispanvaalis-

sa. Miksi? Koska kaikki piispaehdokkaat ovat omaksuneet teologian, joka ei sitoudu koko Raamattuun eikä kaikkien kohdalla edes koko uskontunnustukseen. Tämä on paljastunut heidän haastatteluissaan. Mitä olisi tapahtunut, jos nämä piispaehdokkaat olisivat saaneet sellaisen teologisen koulutuksen, joka olisi sitouttanut heidät pitämään Raamattua Jumalan luotettavana sanana? Siihen emme enää saa vastausta, mutta STI:n avulla voimme varmistaa, että ainakin jotkut tulevaisuuden teologit pitävät vielä kiinni Raamatusta ilmaistusta ”väärentämättömästä Jumalan sanasta” ja muuttumattomasta kirkon uskosta ja opista.

STI tarvitsee sinun tukeasi

STI:ssa tarvitaan juuri nyt sinun tukeasi. Talous on tiukilla. Jos kannatus ei lähikuukausina nouse, työtä joudutaan ehkä leikkaamaan. Jos voit antaa STI:n työlle ylimääräistä tukea juuri nyt, se olisi tervetullutta.

Leif Nummela

STI:n vt. pääsihteeri 1999–2001

STI:n hallituksen varajäsen

Suomen teologisen instituutin (STI) tarve on tänään todennäköisesti suurempi kuin koskaan aikaisemmin sen olemassaolon aikana. STI:n tehtävä on aina ollut tukea teologian opiskelijoita. Vuodet, jotka teologian opiskelija viettää kokotoimisesti opiskellen, ovat hänen loppuelämänsä kannalta ratkaisevia.

Teologiaa ei voi opiskella ulkoisesti, ottamatta jatkuvasti itse kantaa teologisiin kysymyksiin. Teologian opiskelijan oma vakaumus muodostuu ja kristallisoituu opintojen aikana. Jokaisen teologian opiskelijan vakaumus ja näkemykset teologisista kysymyksistä muuttuvat opintojen aikana, useimmilla merkittävästi. Juuri tässä on STI:n olemassaolon mittaamaton arvo. STI:ssa annettavan opetuksen, siellä käytävien keskustelujen ja tarjolla olevan kirjallisuuden avulla opiskelijalla on hyvä mahdollisuus päätyä klassisen kristillisen uskon mukaiseen vakaumukseen Raamatusta, Jumalasta, Jeesuksesta, Pyhästä Hengestä, pelastuksesta, Jumalan tahdon mukaisesta elämästä ja lukemattomista muista uskonelämän kannalta oleellisista kysymyksistä. Sillä, millaiseen näkemykseen teologi näistä kysymyksistä lopulta päätyy, on ratkaiseva merkitys hänen saarnoihinsa, opetukseensa ja muuhun työhönsä. Se taas vaikuttaa monien muiden ihmisten elämään.

Suomen teologisen instituutin
sääntömääräinen
KEVÄTKOKOUS
pidetään tiistaina
25.5.2010 klo 16 STI:ssä

Käsiteltävänä on vuoden 2009
toimintakertomus tilinpäätöksineen.

Päätösvalta on jäsenjärjestöjen edustajilla,
mutta myös kaikki tukijäsenet ovat tervetulleita.

Katsaus vuoteen 2009

Tilastotietoja

Luennoilla kävi lukuvuonna 2008–2009 (syys–kevätlukukausi) yhteensä 209 eri henkilöä, joista noin puolet oli teologian opiskelijoita. Syyslukukaudella 2009 kävijöitä oli 139, joista opiskelijoita oli edelleen puolet. Luennoitsijoina toimi omien työntekijöiden, pääsihteeri Henrik Perret'n ja tutkija Timo Eskolan, lisäksi 38 oman alansa asiantuntijaa. Luennoitsijoista 15 oli teologian tohtoreita, 2 teologian lisensiaatteja, 19 teologian maistereita ja 4 muita.

Kirjastossa oli vuoden lopussa 18 355 niddettä. Kirkkohallitukselta saatiin 3 000 euron avustus kirjahankintoihin. Valtion tukea saatiin Kirkkopalvelujen Opintokeskuksen kautta noin 3 600 euroa.

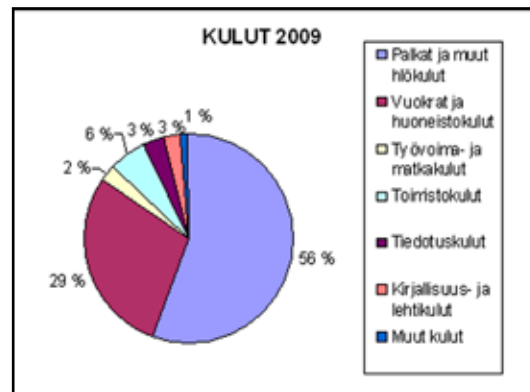
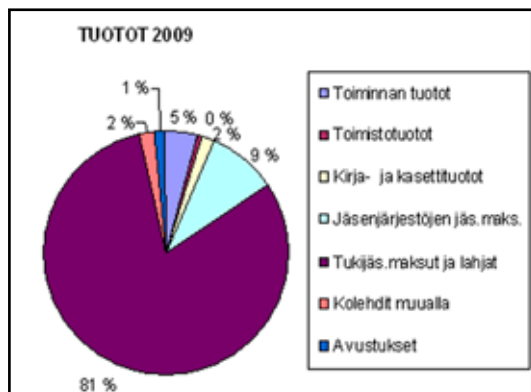
Tukijäseniä oli vuoden lopussa 2 677. 35 euron tukijäsenmaksun lisäksi suuri joukko työn ystäväistä maksaa enemmän kuin tuon vuosimaksun, eikä hieman yli 300 000 euron vuosibudjetista selvittäisikään

Jumala on edelleenkin ihmeellisesti pitänyt huolta STI:n toiminnasta ja taloudesta. Suuri joukko opiskelijoita on saanut rakennusta hyvien luentojen kautta, ja STI on palvellut monia hengellisenä tukikohtana. Vaikka tilinpäätös näytti suurta alijäämää, kaikista velvoitteista on kuitenkin selvitty. Kiitos siitä kuuluu hyvän Jumalan lisäksi myös teille, työmme ystäville.

ilman sitä, kun työn ystävien tuki muodostaa tuotoista valtaosan eli yli 80 %.

Viime vuoden tulos oli poistojen jälkeen 47 405 euroa alijäämäinen, mutta vuodesta selvittiin kuitenkin vuonna 2008 saadun testamentin turvin. Testamentti on nyt lähes kokonaan käytetty, joten uusia tulolähteitä pitäisi löytyä, jotta toiminta voisi jatkua. Viime vuonna ei tehty mitään kone- eikä kalustohankintoja, kun taloudellinen tilanne ei sitä sallinut. Opiskelijoiden käytössä olevia tietokoneita olisi tarve uusia, mutta hankintoja ei ole voitu rahanpuutteen takia tehdä.

KS

”Onko sukupuolta olemassa?”

Priscilla-yhdistys järjesti yhdessä STI:n kanssa yliopistossa paneelin ”Onko sukupuolta olemassa?”. Ajankohtainen keskustelu nosti esille paitsi erilaisia käsityksiä sukupuolisuudesta, myös jännitteisiä näkemyksiä aikamme feminismeistä. Roolikeskustelu on ollut yksi tämän aihepiirin keskeisiä seikkoja, ja sen eri perustelut osoittavat feminismien eri näkemysten olevan iloisesti ristiriidassa keskenään.

Sukupuolen määrittelyssä pohditaan nykyään erityisesti biologisen määritelmän (sex) ja sukupuoliroolien (gender) välistä suhdetta. Jos joku painottaa biologista tekijää, silloin sukupuolten väliset erot ovat selkeämmin käsiteltävissä. Jos joku taas painottaa roolien rakentumista yhteiskunnallisessa vuorovaikutuksessa, on helppompaa häivyttää sukupuolten välisiä eroja. Jotkut viime aikojen keskeisistä akateemisista oppikirjoista, kuten Butlerin *Hankala sukupuoli*, edustavat perin jyrkkää käsitystä sukupuolten välisten erojen häviämisestä. Näiden näkemysten ongelmana on niiden omien perustelujen sisäinen jännitteisyys.

Paneelikeskustelussa käsiteltiin yllättävänkin yksimielisesti kysymystä biologisen perusteen ja rooliperusteen suhteesta

sukupuolen määrittelyssä. Vaikka kaikki teoreetikot eivät kirjoissaan kiinnitä asiaan huomiota, on varsin ilmeistä, että lähes kaikki keskustelijat olettavat biologisen määritelmän olevan ensisijainen ja ohjaavan muita määritelmiä. Jotkut feministeistä nimittäin korostavat vahvasti sukupuolten välistä eroa voidakseen alleviivata naisten oikeutta omaan ja erilaiseen kokeamiseen ja elämäntulkintaan. Jotkut puolestaan perustavat kritiikkinsä juuri tuon eron häivyttämiseen. Heillä on siten jotain häivyttävää, jonka poistamisessa on tehtävä kovasti työtä. Näin hekin taistelevat biologisen eron kanssa.

Biologisen eron todellisuus liittyy kristilliseen luomisuskoon, vaikka se tämän lisäksi onkin niitä harvoja seikkoja, joista evolutionismi on teologian kanssa yhtä mieltä. Ilmeisesti siksi feministit karsastavat raamatullisen näkemyksen hyväksymistä keskustelussa. Naiseuden omaleimaisuuden periaate nimittäin tukee yhtä hyvin perinteisiä kristillisiä käsityksiä naisen erilaisista rooleista kirkossa. Feministien on kuitenkin tästedes myönnettävä, että myös heidän oma päättelynsä edellyttää mainitun eron.

Kuva: Tomas Garaisi

OPISKELIJAN SUUSTA

Kuten Tuulen viemää -kirjan päähenkilö, olen itsekin opiskelija ja tulevaisuutta ajatellessa usein turvautunut käyttökelpoiseen toteamukseen: "En ajattele sitä tänään. Ajattelen sitä huomenna."

Aloitin teologian opintoni syksyllä 2005. Samana syksynä myös soitin STI:n summeria ensimmäisen kerran ja astuin sisään. Kaupungilla nimitäin kulki villi huhu ilmaisesta jokailtapäivä-

sestä pullasta ja kahvista, ja koskapa köyhä opiskelija maailmanhistorian aikana olisi kieltäytynyt ilmaisesta pullasta? STI:stä tuli pidempiaikainen kaveri kuin olin kuvitellutkaan.

STI on mainio paikka ainakin seuraavista syistä:

- 1. No se pulla. (Mainitsinko asiasta jo?) Koskekoon tämä merkintä STI:n päivähartauksia yleensäkin.*
- 2. Hyvät mahdollisuudet työskentelyyn. Jo pidemmän aikaa edellytys hyvälle opiskelupäivälle on ollut se, että voi tulla STI:lle, potkaista kengät jalasta ja istua lukupaikalle miettimään tulevan päivän koitoksia. Myös kirjasto on ollut monesti suureksi iloksi! Ja täytyy tässä vielä mainita, että minulle ja ATK-huoneen Abrahamille on vuosien varrella kehittynyt erittäin hyvä ja toimiva suhde – siitäkään huolimatta, että toinen meistä on ihminen ja toinen tietokone.*
- 3. Ai niin, eivät ne ihmisetkään STI:llä vallan epämiellyttäviä ole. Päinvastoin, suorastaan mukavia!*

Viiden vuoden opiskelun jälkeen tuntuu usein, että olen yhtä tyhmä ja tietämätön tulevaisuuteni suhteen, kuin opiskelija aloittaessanikin. Lohduttavaa on ollut kuitenkin huomata, että minunlaisiani on muitakin: en ole ajatusteni keskellä yksin. Moninaisten kysymysten keskellä saankin luottaa hyvän Vapahtajamme huolenpitoon ja muistutella itseäni tutusta lupauksesta:

"Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon."
Jer. 29:11

Pauliina Ylinen, teol. kand.

Iustia 26 ilmestyy loppukevällä

Martti Vaahtoranta:

Lähetys on rakkautta Jumalan dialogi islamin kanssa – kristityn puheenvuoro

"Lähetystyö on väkivaltaa! Se hävittää alkuperäisiä kulttuureja. Se halveksii muita uskontoja. Lähetystyö pitäisi kieltää!"

"Muiden uskontojen edustajien kanssa ei pidä keskustella. Heidät pitää käännättää. Uskontodialogi pitäisi kieltää!"

Kohtaamme julkisuudessa ja seurakuntaelämässä usein kaksi toisilleen vihamielistä tapaa suhtautua lähetystyöhön ja uskontodialogiin. Niiden katsotaan sulkevan toisensa ulkopuolelleen. "Ei lähetystä, vaan dialogia!" sanovat toiset. "Ei dialogia, vaan lähetystä!" vastaavat toiset.

Erityisen jyrkkä tämä vastakkainasettelu on kristittyjen ja muslimien välillä. Uskovat kristityt suhtautuvat epäluuloisesti uskonnollisiin keskusteluihin muslimien välillä, ja nämä puolestaan torjuvat vihaisesti sen mahdollisuuden, että keskusteluihin sisältyisi myös kristittyjen todistus Kristuksesta.

Uusimmassa kirjassaan Martti Vaahtoranta kyseenalaistaa tämän vastakkainasettelun ja osoittaa, että "lähetys" ja "dialogi" eivät kristillisen uskon mukaan ole toisensa poissulkevat vaihtoehdot. Päinvastoin: ne kuuluvat erottamattomasti yhteen.

Tämän yhteenkuuluvaisuuden perusta on Jumalassa itsessään. Se pohjautuu hänen yksynteensä eli Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen kolmiyhteyteen. Se ilmenee siinä missionarisessa perusdialogissa ihmiskunnan kanssa, johon Jumala oman olemuksensa eli rakkauden mukaisesti on asettunut Pojassaan, joka "tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja neitsyt Mariasta ja syntyi ihmiseksi".

Tähän missionariseen dialogiin Kristuksen Kirkko, häneen uskovien seurakunta, on kutsuttu. Se käy sitä ilman ulkonaisia

IUSTITIA

Lähetys on rakkautta
Jumalan dialogi islamin kanssa
– kristityn puheenvuoro

Martti Vaahtoranta

26
•••
2010

valtavaatimuksia, mutta Jumalan rakkauden auktoriteetilla. Rakkaus ei pakota ketään, mutta rakkauden hylänneitä se ei voi auttaa. Sekin on osa pyhän Jumalan dialogia ihmiskunnan kanssa.

Kirjassaan Martti Vaahtoranta avaa "mission" ja "dialogin" käsitteitä ja soveltaa niitä keskusteluun islamin kanssa. Hän päättää kirjansa kuvaukseen kahdesta uskontodialogista. Toinen niistä oli onnistunut, toinen ei.

Teol. tri Martti Vaahtoranta on toiminut vuosina 1996–2008 Suomen Evankelisluterilaisen Kansanlähetyksen lähettinä, vuoteen 2007 asti Saksassa asuen. Kesästä 2008 alkaen hän on toiminut Suomen Luther-säätiön lähetysteologina.

Uuden Iustitian voi tilata takakannessa olevalla tilauslipukkeella. Hinta on 10 euroa + toimituskulut (opiskelijahinta 6 euroa).

VIERAILUT

Henrik Perret

- 3.-7.5. Kirkkolliskokous, Turku
22.5. Kellonkartano, raamattuopetus
20.-22.6. Pohjoismaisten laitosten johtajien kokous Tanskassa

Timo Eskola

- 20.4. Helsingin yliopisto, metafysinen klubi, luento
21.4. Ryttylä, KL, raamattutunti
4.5. Diak, Kauniainen, luento
5.5. Teol. tiedekuntaan pyrkivien valmennuskurssi, SRO

Jokaisen Kulmakiven saajan henkilökohtainen VIITENUMERO löytyy takasivun osoitetarran oikeasta kulmasta.

AIOTKO TEOLOGISEEN?

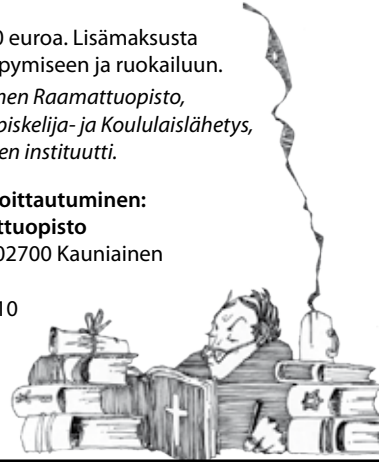
Valmistaudu laadukkaasti teologisen tiedekunnan pääsykokeisiin Suomen Raamattuopistossa Kauniiaisissa 4.-7.5.

Valmennuskurssi on tarkoitettu Helsingin yliopiston teologiseen tiedekuntaan pyrkiville. Kurssilla käsitellään pääsykoekirjat, hiotaan luku- ja vastustekniikkaa aineistokokeeseen sekä selvitetään teologian opiskelun pulma-kohtia. Tutustu kurssiohjelmaan osoitteessa www.sro.fi.
Ilmoittautumiset 26.4. mennessä.

Kurssin hinta: 90 euroa. Lisämaksusta mahdollisuus yöpymiseen ja ruokailuun.

Järjestäjät: Suomen Raamattuopisto, Suomen ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys, Suomen teologinen instituutti.

Lisätiedot ja ilmoittautuminen:
Suomen Raamattuopisto
Helsingintie 10, 02700 Kauniainen
info@sro.fi
puh. (09) 512 3910
www.sro.fi

KIRJATILAUS

Iustitia 26: Martti Vaahtorannan Lähetys on rakkautta

normaalihinta 10 euroa

opiskelijahinta 6 euroa

Toimitukseen lisätään postituskulut.

Nimi

Osoite

Vakiotilauksen peruutus

Suomen
teologinen
instituutti
maksaa
postimaksun.

Suomen teologinen instituutti
Vastauslähetys
Sopimus 5006510
00003 HELSINKI

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Faksi

09 6689 5555

Sähköpostit

sti@teolinst.fi
etunimi.sukunimi@teolinst.fi

Kotisivu

www.teolinst.fi

Pankkitili

Sampo 800011-564245

Työntekijät

päsihteeri Henrik Perret (gsm 040 172 3838)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell (koti 09 505 1796)

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9-19

Taitto

Kirsi Sell

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Seurakuntavierailuja, luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali.

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa.
Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään jokaiselle tukijäsenelle kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja
toiminnanjohtaja Timo Junkkaala

Jäsenjärjestöt

Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

*Herää, sydän, nukkumasta,
talviunen horteesta,
nouse valoon kuolemasta
kevätaamun loisteessa.*

Virsi 569

Kannen kuvat: Hilpi Jenu